

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Beskatning af Hedeplantager.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5487).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Bækgaard: Det er vist ikke nødvendigt at komme ind paa en Omtale af Nyttevirkningen og Ønskeligheden af, at Jyllands gølge Heder og sandede Arealer beplantes, og at de Arealer, der ikke med Fordel kan dyrkes som Landbrugsjord, omdannes til Skove. Vi har sikkert alle mere eller mindre Forstaaelse heraf, og den Tilslutning, som Hedeselskabet møder fra saa godt som alle Kredse i vort Folk, vidner jo ogsaa derom. Jeg skal derfor ikke komme ind herpaa, men kun udtale min varmeste Sympati for det Arbejde, der gøres i den Retning. De, der har en lille Smule Kendskab til disse Forhold, vil imidlertid ogsaa vide, at det er ikke nogen økonomisk Fordel at foretage sig noget i den Retning; Udbyttet og Udvingingen af Fordelen ligger saa langt fremme i Tiden, at Udøverne sjældent faar nogen Fordel selv. Det maa derfor nærmest betragtes som et patriotisk Arbejde. Man har da ogsaa gennem Tiderne paa forskellig Maade animeret til dette Arbejde. Det har navnlig været en af Hedeselskabets store fortjenstfulde Gerninger, at man ikke alene selv har arbejdet med det Formaal, men ogsaa har søgt at tilskynde andre dertil. Og der er naaet ikke saa lidt i den Retning. Men der er langt tilbage endnu. Paa en Maade tror jeg, at Interessen er stigende for Tiden, navnlig for den Befolkning, som bor paa Heden og nu i nogen Grad begynder at se og mærke Nyttevirkningen ikke alene af Læ- og Hegnsplantningen, men ogsaa af de samlede Beplantninger. Paa den anden Side synes det, som om Interessen kølnes noget paa den Side, som nærmest arbejder ud fra et patriotisk Synspunkt, og det har vist noget sin Grund i Beskatningsforholdene. Den Gang Skatterne hvilede paa Hartkornet, var der ikke synderlig Skat paa saadanne gølge og bare Arealer. Heller ikke, da vi i 1903 begyndte at omsætte en Del af Skatterne til Ejendomsskyld, mærkedes det synderligt — for øvrigt var det ogsaa den Gang Mening fra Lovgivningsmagtens Side, at disse Arealer skulde fritages i en Aarrække. Jeg har dog det Indtryk, at en saadan Fritagelse har været noget vanskelig at opnaa. Men navnlig i de sidste Aar har

Skatterne været store til Trods for, at kun grumme faa Plantager har kunnet give nogen Rente af den indskudte Kapital. De fleste Plantageejere har maattet tilskyde Kapital til Opretholdelse af Driften. Alt dette har været medvirkende til, at Interessen svækkes noget, hvad der efter min Mening er meget beklageligt.

Jeg finder det derfor betimeligt, at der nu rettes paa disse Forhold, og det er det, Lovforslaget tager Sigte paa ved at tilstaa saadanne Beplantninger Skattefrihed i 60 Aar, da det egentlig først er efter den Tid, der kan ventes noget Udbytte af den. Det er jo nok saaledes, at der ogsaa paa et tidligere Tidspunkt kan høstes noget Udbytte af dem, men det er for de flestes Vedkommende sikkert ikke mere, end hvad der nogenlunde betaler Arbejdet med at faa Beplantningerne ryddet og erstattet. Det er, som sagt, det, Lovforslaget tager Sigte paa, og jeg skal derfor baade paa egne og paa mit Partis Vegne anbelale det. Der er naturligvis ogsaa en anden Side af Sagen, nemlig den finansielle, den, som berører baade Stat og Kommune. Hvad Staten angaar, tror jeg ikke, det vil have særlig stor Betydning, derimod kan Loven maaske nok faa nogen Betydning for de paagældende Amts- og Sognekommuner. I Betragtning af den store Betydning, Plantningsagen i det hele har netop for de Kommuner, Lovforslaget berører, mener jeg dog nok, man kunde komme ud derover. Imidlertid vil det muligvis være heldigst ogsaa i Betragtning af, at disse Beskatningsspørgsmaal henhører under mere end eet Ministerium, at Forslaget underkastes en kort Udvalgsbehandling. Jeg skal derfor senere tilde mig at foreslaa en saadan.

Jensen (Aalc): Det foreliggende Lovforslag er meget lille at se til, men det kan alligevel være temmelig vidtrækkende i sine Følger, og navnlig kan det drage Konsekvenser med sig; som man ikke paa staaende Fod kan overse. Vi har forholdsvis nylig vedtaget en Lov om Beskatning af fast Ejendom, og det er beklageligt, at man ikke den Gang er kommet saa stærkt frem med Kravene, at de er blevet hørt, for det er jo noget vanskeligt at rive en Ting ud af sin Sammenhæng uden derved at forrykke Enheden og Ligheden. Det foreliggende Lovforslag har min Sympati, men man kan jo godt have Sympati for en Sag og derfor alligevel se Vanskelighederne og i hvert Fald nogle af de Konsekvenser, som burde følge deraf. Beplantning af Hede-strækninger og Plantning i sin Helhed er